

INVESTEREN IN MENSEN - Reno toespraak 2019 GENT

Verwelkoming

Korte inleiding over 70 jaar Familiehulp, 70 jaar sociaal en duurzaam ondernemerschap

De geschiedenis van Familiehulp is een illustratie van de maatschappelijke betekenis van de Beweging en vooral van de **kracht van vrijwilligers en van het maatschappelijke middelveld**.

De welvaart en het welzijn van onze regio zijn in grote mate te danken aan dit samenlevingsmodel. Mensen zien noden en nemen initiatief, nemen verantwoordelijkheid op; ze organiseren zich, geven signalen aan de overheid, vragen om beluisterd te worden, vragen om steun voor hun initiatieven.

Daarom wil ik deze avond beginnen met heel veel **dank aan alle vrijwilligers** die dergelijke maatschappelijke initiatieven dragen. Zonder vrijwilligers geen Beweging! Maar ook heel veel dank aan alle 'vrijgestelde', professionele medewerkers. En in het bijzonder ook dank aan de mandatarissen.

Beste vrienden

Uiteraard wil ik het vandaag graag hebben over **gezondheid en welzijn**, prioriteit nummer één voor velen onder ons. Helaas waren gezondheid en welzijn geen groot thema in deze verkiezingen. En dat is bijzonder spijtig, meer zelfs, het vormt een groot risico voor de toekomst. Zonder voldoende beleidsaandacht voor zorg zal het slechter gaan met de gezondheid van de bevolking. Drie grote bedreigingen hangen boven zorg en welzijn van de mensen.

Het meest opvallende is het tekort aan **personeel** in zorg en welzijn. In de komende jaren zijn er **25.000** nieuwe werkkrachten nodig in de sector. Het gaat om vervanging van de vele mensen die op pensioen gaan, maar ook om veel bijkomende 'handen' die de groeiende noden kunnen opvangen.

Meteen hebben we de tweede opvallende uitdaging: de toename van het aantal mensen met grote zorgnoden. Als we het hebben over vergrijzing, wil dit zeggen dat mensen (veel) langer leven maar meestal lijdend aan één of meerdere chronische ziekten. De vraag naar thuiszorg én gespecialiseerde zorg blijft in de komende jaren zeer sterk toenemen. Dat doet **wachlijsten** ontstaan. Het zet vooral veel druk op het budget: miljarden zijn nodig de komende jaren voor thuiszorg, ouderenzorg, jeugdhulp, personen met een beperking. De krapte in middelen betekent dat we steeds meer mensen moeten helpen in steeds kortere tijd: gevolgd zijn een grote werkdruk op de medewerkers én kwaliteitsverlies.

De derde uitdaging is de **toegankelijkheid**: teveel kwetsbare mensen krijgen niet de zorg die ze nodig hebben. Ze beschikken niet over voldoende middelen om ze te betalen: zelfs onze cliëntbijdragen zijn voor zwaar zorgbehoevende cliënten een drempel. Wij vragen dan ook als sector een aanpassing. Veel mensen vinden ook de weg niet naar zorg, om uiteenlopende redenen: het is bijvoorbeeld te ingewikkeld voor hen, ze kennen ons onvoldoende. Ze wonen geïsoleerd en zijn weinig mobiel. Ze hebben geen mantelzorgers of een steunende omgeving. Ze stellen zorg uit of erger, ze mijden zorg.

Wij rekenen erop dat de nieuwe regering investeert in zorg en welzijn en dat ze daarbij prioriteit geeft aan de zwaksten. Dat betekent ook dat een verdere commercialisering van

zorg en welzijn uit den boze is. Er zijn te weinig middelen in de zorg om ze te laten wegvloeien naar aandeelhouders in plaats van naar kwalitatieve en betaalbare zorg voor iedereen. **Investeren in zorg en welzijn betekent investeren in mensen, in handen en harten:** werken in onze sectoren moet werkbaar blijven.

Beste vrienden

Als wij het vandaag hebben over gezondheid dan hebben wij het over kwaliteit van leven, over wat voor jou belangrijk is om het goed te hebben, je goed te voelen. De overheid kan en moet er niet voor zorgen dat je gelukkig bent. Maar van de overheid verwachten we wel dat zij de voorwaarden creëert zodat iedereen de kwaliteit van zijn of haar leven kan verbeteren. Dat is onder meer door goede zorg.

Dat het beschikken over een warme en fijne thuis eveneens belangrijk is voor de kwaliteit van je leven staat buiten kijf; het helpt om een **goede woning** te hebben, liefst ook geïsoleerd en energiezuinig, een woning die in een fijne buurt ligt, met groen en speelruimte in de nabije omgeving. Het helpt als de woning betaalbaar is, en geen immense hap uit het budget neemt.

Het helpt ook als je thuis goed bereikbaar is met het openbaar vervoer, het verkeer veilig is op weg ernaartoe, het helpt als er voldoende basisvoorzieningen in de buurt zijn: winkels, openbare diensten, scholen, welzijnsvoorzieningen...

Voor de vele mensen die thuis aangepaste zorg wensen - en wie wenst het niet om zo lang mogelijk zelfstandig te wonen en zorg te ontvangen in de eigen thuisomgeving - is dat echter geen vanzelfsprekend iets.

Wij moeten dagelijks vaststellen welke grote woningnoden er nog zijn, in het bijzonder ook in de provincie Oost-Vlaanderen.

Het is zeker niet zo dat er geen verbeteringen zijn: de kwaliteit van de woningen is beter dan 10 jaar geleden, maar dit is niet het geval voor de huurwoningen in het algemeen en evenmin voor de woningen van eenoudergezinnen, mensen die leven van een ziekte- of invaliditeitsuitkering, mensen die leven in armoede. Familiehulp verzorgt veel mensen die niet kwaliteitsvol kunnen wonen.

In Oost-Vlaanderen staan nog meer dan 31.000 mensen op de wachtlijsten van de sociale huurmaatschappijen (slechts een goeie 6 % woont in een sociale woning).

Aangepaste en bereikbare woningen voor personen met een beperking en vooral voor ouderen (39 % woont alleen) zijn er niet voldoende, en het bestaande aanbod (zoals de assistentiewoningen) is dikwijls te duur. Goede thuiszorg begint bij een goede en bereikbare woning.

Eén van de zwaarste problemen is natuurlijk de energie-armoede. De energiekosten zijn zo gestegen dat mensen met een laag inkomen niet enkel slecht én slecht geïsoleerd wonen maar dat ze door hun hoge energiefactuur ook in een schuldenproblematiek terechtkomen. Budgetmeters en afsluitingen van gas en/of elektriciteit zijn het gevolg, dit in de meest kwetsbare gezinnen.

Het is duidelijk wat hier moet gebeuren: **investeren in betaalbare, energiezuinige en toegankelijke woningen door nieuwbouw én renovatie.** Beweging.net Gent klopt reeds jaren op deze nagel. Vanuit de thuiszorg moet ik absoluut getuigen hoe noodzakelijk dit is!

Beste vrienden

Op deze feestelijke avond vieren we nog een verjaardag. We vieren Rerum Novarum, voor ons het ontstaan van de sociale beweging. Het is 128 jaar geleden, in een tijd van barre ellende voor arbeidersgezinnen, zonder sociale rechten. Rerum Novarum was een pauselijke oproep, een manifest als het ware voor het recht op waardig werk en een waardig inkomen, voor solidariteit. Rerum Novarum markeert het ontstaan van onze sociale bewegingen: vakbonden, mutualiteit, jongeren, vrouwenorganisaties.

We zijn trots op de resultaten van onze jarenlange inzet voor een rechtvaardige verdeling van welvaart en welzijn. Maar het werk is niet af, zoveel is zeker.

Vandaag zijn we hier bijeen om de solidariteit te vieren. Meer dan ooit is dat nodig.

Jullie inzet, waar ook, als vrijwilliger, militant, bestuurder of mandataris maakt een verschil. Ik wil jullie daarvoor van harte en heel oprecht bedanken.

Blijf geloven in de waarde van wat je doet, blijf geloven in de kracht van onze waarden. Of zoals Jeanne Devos het onlangs zei in haar antwoord op de vraag hoe zij het volhield en hoe zij zoveel resultaten kon behalen.

Haar antwoord was: VERTROUWEN, vertrouwen in mensen, vertrouwen in de mogelijkheden van elke mens, hoe kwetsbaar ook.

Ik wens jullie vertrouwen en hoop: de kracht van Rerum Novarum, de kracht van de omwenteling naar een sociaal rechtvaardige en duurzame samenleving.

Ann Demeulemeester
Algemeen Directeur Familiehulp
29 mei, Gent